

СУСПІЛЬНА ШКІДЛИВІСТЬ ЯК ОБОВ'ЯЗКОВА ОЗНАКА АДМІНІСТРАТИВНОГО КОРУПЦІЙНОГО ПРАВОПОРУШЕННЯ, ВЧИНЕНОГО ПРАЦІВНИКОМ ОВС

Єрмоленко І.Я., здобувач кафедри адміністративної діяльності НАВС
Науковий керівник: д.ю.н., професор **Копан О.В.**

Діяння визнають адміністративним правопорушенням за наявності такої ознаки, як суспільна шкідливість. Суспільна шкідливість дії чи бездіяльності означає, що вона заподіює або створює загрозу заподіяння шкоди об'єктам адміністративно-правової охорони.

Крім того, з аналізу ст. ст. 10, 11 КУпАП можна зробити висновок, що при вчиненні адміністративного правопорушення умисно або з необережності, йде мова про настання саме шкідливих наслідків, внаслідок певної дії чи бездіяльності. При цьому, в законодавчому визначенні поняття адміністративного правопорушення (ст. 9 КУпАП) про його суспільну шкідливість мова не йде.

Саме тому певна група адміністративістів зазначають, що ознакою всі адміністративні правопорушення є суспільно небезпечними, а не суспільно шкідливими. Зокрема, вони зазначають, що незважаючи на те, що у ст. 9 КУпАП також немає згадки про суспільну небезпеку адміністративного delікту, однак факт наявності колізії ст.ст. 164-10, 2041 КУпАП зі ст.ст. 213, 331 КК України (за цілком аналогічні діяння ці норми передбачають різні види юридичної відповідальності) дає підстави за законами логіки дійти висновку, що або адміністративні проступки, передбачені вище статтями КУпАП, є суспільно небезпечними, або злочини, передбачені статтями КК України, не є суспільно небезпечними, а тільки шкідливими (що малоймовірно).

У свою чергу, інша група вчених заперечує факт виділення такої ознаки адміністративного правопорушення, як суспільна небезпечність. На їх думку, лише злочини мають таку ознаку, як суспільна небезпека, а для інших правопорушень така ознака не властива. Адміністративні delікти не є суспільно небезпечними, адже вони є незлочинними правопорушеннями та застосування санкцій за їх вчинення відбувається в процесі управлінської діяльності. Таким чином, дана позиція вчених ґрунтується на положеннях закону про кримінальну відповідальність. Так, у ст. 2 КК України зазначено, що підставою кримінальної відповідальності є вчинення особою суспільно небезпечного діяння, яке містить склад злочину. Крім того, навіть у законодавчому визначенні злочину йдеться про його суспільну небезпечність. Зокрема, відповідно до ст. 11 КК України, злочином є передбачене цим Кодексом суспільно небезпечне винне діяння (дія або бездіяльність), вчинене суб'єктом злочину.

Зважаючи на те, що суспільно -небезпечні діяння, по -перше, можуть не містити складу злочину; по-друге, можуть не передбачатися КК України; по-третє, можуть не бути винними; по -четверте, можуть бути вчинені не суб'єктом злочину, зумовлена ще одна позиція вчених, яка полягає в тому, що суспільна небезпечність і суспільна шкідливість ототожнюються. Зокрема, суспільна безпека (суспільна шкідливість) - дія чи бездіяльність, що заподіює або створює загрозу заподіяння шкоди об'єктам адміністративно -правової охорони, які передбачені у ст. 9 КУпАП. Такий підхід зумовлений численними дискусіями в адміністративному праві й виник як компромісний варіант вирішення проблеми щодо співвідношення словосполучень «суспільна небезпечність» і «суспільна шкідливість», а також тим, що у лінгвістичному значенні небезпечний - це шкідливий, здатний викликати, завдати шкоду.

Отже, ми підтримуємо останній підхід, оскільки в доктрині адміністративного права вітчизняними вченими досить часто ототожнюються поняття «суспільна небезпечність» і «суспільна шкідливість», які по суті не мають між собою ніякої різниці. У зв'язку з чим можна зазначити, що всім адміністративним корупційним правопорушенням, вчиненими працівниками ОВС, належить така ознака як суспільна шкідливість чи ще як її називають суспільна небезпечність.